

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

MADAME HYDE

França, 2017

Direcció: Serge Bozon

Intèrprets: Isabelle Huppert,

José García, Romain Duris, Pierre Léon

Durada: 95 min

Gènere: drama

Idioma: francès

Data d'estrena: 21/09/2018

Dona amargada, dona de foc

A primera vista pot semblar que *Madame Hyde* és una comèdia intrescedent o més aviat una simple sortida de to. Els títols de crèdit parlen de que ens trobem amb una pel·lícula inspirada amb la novel·la de Robert Louis Stevenson, *El misteriós cas del Dr. Jeekyll y Mr. Hyde*. Aquesta premissa ens porta a pensar en una versió literal com la clàssica de Rouben Mamoullian, amb una comèdia esbojarrada com *The nutty professor –El professor guillat–* de Jerry Lewis o amb una excentricitat com *Le testament du Dr. Cordelier* de Jean Renoir. Si haguéssim de triar alguna referència que encaixés amb la poètica de Bozon, em quedaria amb aquesta darrera, però amb la diferència de que el professor transformat en monstre és en aquest cas una dona, l'excel·lent Isabelle Huppert, que torna a demostrar que és la millor actriu del món. La trama de la pel·lícula és molt senzilla: Madame Géquil és una professora de física que treballa en un institut. Els alumnes se'n riuen d'ella i la consideren una dona amargada. En la vida privada viu amb un pianista però no sap massa com consolar les seves penes laborals. Un bon dia, mentre està fent un experiment s'electrocuta i a partir d'aquí tot comença a canviar. Serge Bozon és un cineasta al que li agrada jugar amb les ruptures de to i a partir del naturalisme desviar-ho tot cap a l'extravagància. *Tip Top*, protagonitzada també per Isabelle Huppert, n'era un exemple destacat. Aquest cop sembla com si en la primera part de la pel·lícula volgués fer una pel·lícula social sobre el mal viure en els instituts. Hi ha una tensió entre els alumnes i la professora, el director excèntric del centre no sap com calmar la situació i es posa en evidència que alguna cosa falla en el sistema escolar francès. A partir del moment en que la Madame Géquil s'electrocuta la cosa comença a canviar i sorgeix la Madame Hyde. La seva aparença física sembla la mateixa sinó fos que a partir d'un moment determinat es converteix en una dona de foc. És com si tot allò que ha amagat a dins seu sortís a

l'exterior, com si volgués treure la flama que tenia amagada i, a partir d'aquí, crear un clar conflicte al seu voltant. Madame Hyde passeja pels parcs, troba els seus alumnes, ajuda a un jove desfavorit i es venja d'aquells que han practicat la intolerància. Tot plegat pot semblar una excentricitat però hi ha una sèrie de qüestions que fan que la pel·lícula sigui memorable. La primera qüestió és la capacitat de canviar de to, registre i de superar les proves més difícils per part d'Isabelle Huppert. Ella és Madame Hyde i sense ella la pel·lícula no seria possible. La segona resideix en com la pel·lícula hàbilment passa del cinema social, al melodrama i, d'aquí, a la comèdia o al fantàstic. Els canvis i les mutacions formen part de la química d'una aposta on allò important resideix en saber trobar la coherència en allò que, a priori, sembla incoherent i transformar el canvi de registre en prova per anar més lluny, per aconseguir que la pel·lícula sigui com un joc de pistes, en el qual l'espectador intel·ligent pot trobar-hi moltes ressonàncies interessants. Insisteixo, la vella lliçó de Jean Renoir i el seu Dr. Cordelier interpretat pel gran Jean Louis Barrault es troba a l'horitzó.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona